

dog har foretaget sådanne rettelselser, som følger af den nye formulering af § 49, jfr. nedenfor.

Reglen om myndighedernes adgang til offentlige og private ejendomme er en nødvendighed for at kunne gennemføre tilsynet. Bestemmelsen tilgodeser de samme formål som § 5 i normalsundhedsvedtægten for landkommuner og vandløbslovens § 91 a.

Bestemmelsen er omredigeret i forhold til forslag I, således at stk. 1 og 2 i dette forslag nu udgør ét stykke. Desuden er indføjet en bestemmelse om, at politiet yder bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem ministeren for forureningsbekæmpelse og justitsministeren. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 49.

Til § 52.

Bestemmelsen svarer til § 31 i forslag I.

For at kunne vurdere de samlede forhold omkring en forurenende virksomhed m. v. og de eventuelle afhjælpende foranstaltninger, som vil være nødvendige, er det påkrævet, at der påhviler den ansvarlige en generel oplysningspligt om såvel tekniske som økonomiske forhold samt pligt til at afgive prøver af materialer m. v. med henblik på nærmere analyser m. v. Pligten til at afgive regnskabsmæssige og økonomiske oplysninger er en videreførelse af princippet i vandløbslovens § 91 a.

Bestemmelsen vil navnlig få betydning, hvor man undersøger konkrete forhold om en enkelt virksomhed. Den hjemmel, bestemmelsen giver myndighederne til at skaffe sig oplysninger m. v., vil dog også være af betydning i andre relationer, bl. a. ved at give grundlag for tilvejebringelse af oplysninger til brug for den kortlægning og planlægning, som kommunerne forudsættes at skulle iværksætte, jfr. navnlig § 61. Myndighederne må således kunne skaffe sig oplysninger fra virksomhederne til brug for sådan kortlægning, uden at der er konkret grund til at antage, at den pågældende virksomhed medfører væsentlig forurening, som kan motivere konkrete indgreb.

Til § 53.

Siden lovforslagets 1. fremsættelse er indføjet denne nye bestemmelse om pligt for den ansvarlige til at underrette kommunalbestyrelsen om indtrufne uheld og lignende, der kan medføre væsentlig forurening. Bestemmelsen er indføjet for at styrke tilsynsmyndighedens mulighed for hurtigt at kunne gribe ind i disse tilfælde, således at myndighederne ikke er henvist til at vente, indtil man selv bliver opmærksom på forholdene. Som et formentligt praktisk tilfælde, hvor den nye regel kan få betydning, kan nævnes, at der ved et uheld er kommet særlige stoffer i en virksomheds spildevand, således

at det kan befrygtes, at et rensningsanlæg vil blive skadet heraf. Bestemmelsen tager ikke sigte på egentlige katastrofesituationer eller ulykker, hvor der allerede efter almindelige regler er pligt til øjeblikkeligt at alarmere politi, brandvæsen eller andre, hvis bistand umiddelbart kan rekvireres.

Til § 54.

Bestemmelsen er enslydende med § 32 i forslag I.

Såvel amtsråd som kommunalbestyrelser vil — navnlig efterhånden — komme i besiddelse af en betydelig sum af oplysninger vedrørende forureningsforholdene inden for deres område. Informatio-nerne kan ikke blot foreligge som kontrolresultater, men vil også fremkomme i forbindelse med kortlægningen, anmeldelsesordningen og afgørelser i konkrete sager.

Såfremt det drejer sig om oplysninger, som rådene ikke allerede er i besiddelse af, vil det være deres opgave på ministerens begæring at indsamle og eventuelt i et vist omfang behandle disse oplysninger.

Det må være naturligt at give ministeren og amtsrådene mulighed for at indsamle de fornødne oplysninger både af hensyn til generelle opgaver, f. eks. planlægning, som af hensyn til behandlingen af de enkelte sager. Bestemmelsen vil tillige være nødvendig for miljøstyrelsens centrale styringsfunktion og for dens funktion som informationscentral.

Som et aktuelt eksempel på oplysninger, der er omfattet af nærværende bestemmelse kan henvises til amtsrådenes og kommunalbestyrelsernes virksomhed i forbindelse med den undersøgelse, som ministeriet for forureningsbekæmpelse i november 1972 har iværksat til brug ved udarbejdelsen af et 10-års investeringsprogram for spildevandsrensning.

Til § 55.

Bestemmelsen svarer til § 34 i forslag I. Da man siden lovforslagets 1. fremsættelse har optaget et nyt kapitel 4 om beskyttelse af overfladevand i lovforslaget, er § 55 dog blevet suppleret med en bestemmelse om, at amtsrådet fører overtilsyn med foreningstilstanden i vandløb, søer og de kystnære dele af søterritoriet. Dette svarer til, hvad der er fastsat i den gældende vandløbslovs § 82. På dette område har amtsrådene således indtaget en central stilling, som efter de foreslåede begrænsninger af landvæsenstretternes opgaver er blevet yderligere understroget.

Som det bl. a. fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt navnlig reglerne i kapitel 8 om laboratorier og kapitel 9 om kortlægning og